

Voorwoord

Herken je dit? Dat je ergens naar op zoek bent en onderweg allerlei andere dingen tegenkomt, en ineens niet meer weet waar je in eerste instantie naar zocht?

Andere inzichten en nieuwe ideeën dienen zich aan, stapelen zich op en verdwijnen weer naar de achtergrond, wachtend tot ik er iets mee doe.

Tijdens een verhuizing vond ik dozen vol papier terug - teksten, tekeningen, losse zinnen. Sporen van een periode waar ik liever niet meer naar terugkijk. En toch gebeurde er iets anders toen ik ze opnieuw in handen had.

Ik zag waar ik stond, tussen wat mij ooit is overkomen en wat er over mij op papier stond.

Even voelde ik: ik ben niet wat daar staat, ik ben geen mening van een ander.

Ik ben Annelies.

Wat wil ik met al deze losse fragmenten? Durf ik dit opnieuw te lezen? Wat kan er gebeuren als ik het doe?

Gaandeweg begon ik ze te bundelen.

Wat ooit loslag, vond een plek.

Wat verborgen was, kreeg vorm.

Soms begint een reis niet met weten waar je naartoe gaat, maar met het terugvinden van wat er al was.

En zo vonden mijn woorden hun weg, stap voor stap.

Die weg is niet ten einde nu dit boek er ligt.

Gaandeweg vind ik steeds weer nieuwe taal die me op een ander plekje brengt en me opnieuw leert kijken, luisteren en kiezen. Soms in woorden, soms in tekeningen.

Soms in mensen die een stukje met me zijn meegereisd, en mensen die blijven.

Naast de gedichten bevat deze bundel tekeningen die ik zelf heb gemaakt en met zorg heb gekozen. Ze vormen een visuele laag waarin zichtbaar wordt wat niet altijd in woorden te vangen is. Enkele van deze tekeningen zijn geïnspireerd op het werk van mijn kinderen. Om hun privacy te respecteren, heb ik deze beelden op mijn eigen manier opnieuw vormgegeven.

De taal in deze bundel is reflectief van aard. Woorden ontstaan vanuit beleving en beweging en laten zich niet altijd eenduidig vangen. Soms spreken ze in beelden, soms in stilte.